

brejde mig; at jeg her igennem har ladet et for lyst Syn paa de finansielle Forhold komme til Skue. Nej, Tallene tale for sig selv, de Tal, som bevise, at Forholdet mellem de løbende Indtægter og de løbende Udgifter er stærkt, men Tallene tale ogsaa til den anden Side. Naar man ser paa Tallene paa § 27 sammen med de Beløb, som skulle bevilges i Henhold til de Love, der ere bestemte til at fyldestgøres ved Optagelse af Statslaan, saa tale samtlige disse Tal ogsaa deres Sprog — og det antydede jeg stærkt, hvad jeg mente dermed, med hvilket Sprog de talte — nemlig dette: Vi skulle være agtpaaagivende og forsigtige ved Behandlingen af vore finansielle Forhold, og jeg tog Anledning til ud fra dette at henstille til Rigsdagen — det var en personlig Betragtning, jeg gjorde gældende, men den bunder i den tager Hensyn til de Forhold, som ligge for os finansielt — om det ikke vilde være rigtigt, at Skattelovsforhandlingerne løb ud i et Resultat, som ikke faldt Statskassen til Byrde. Jeg mener, at denne Henstilling — hvorom man kan være enig eller uenig med mig — maatte kunne kvitteres som et Udtryk for, at man virkelig ser paa de finansielle Forhold saaledes, at de opfordre til Agtpaaagivenhed og til Forsigtighed. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgreds (Ravn) — som jeg ikke ser til Stede, men det gør nu endelig heller ikke saa meget — var inde paa det samme; hans Indlæg var ikke saa indgaaende, men han kom med en klassisk Sætning, som dog bør understreges. Han sagde nemlig, at det var ingen Nytte til at se mere mørkt paa den finansielle Stilling end nødvendigt. Han kunde lige saa godt have vendt det om og sagt: Det er ikke nødvendigt at se mere mørkt paa den finansielle Stilling, end som nyttigt er. Men ellers giver hans Henvendelse til mig ikke videre Anledning til Modbemærkninger.

Jeg skal hermed forlade det finansielle Tema. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var til at begynde med inde paa Venstres Stilling ved Landstingsvalgene, navnlig ved Valgmandsvalgene. Han fandt Venstres Holdning vaklende og uklar. Det

er ikke Tilfældet. Der var ingen Vaklen, og der var ingen Uklarhed. Venstrepartiets Ledelse optraadte akkurat paa den Maade, som Forholdene bød den at optræde. Det vilde have været aldeles urimeligt at forlange, at Venstres Ledelse efter hele det Postyr, hele den Optræden, som blev udvist fra de Herrer Socialdemokraters Side i forrige Vinter, skulde have proklameret Venskab og godt Kammeratskab over hele Linien. Paa den anden Side fandt vi selvfølgelig heller ingen Anledning til at hindre Samarbejdet der, hvor et saadant ifølge Forholdenes Natur fandtes muligt, og hensigtsmæssigt. Det bliver en Skønsag, hvorledes man paa de forskellige Pladser har bedømt og udnyttet de lokale Forhold, men Dommen over denne Skønsag, Dommen over, hvorledes Skønnet er øvet, tilkommer ikke alene, ja egentlig slet ikke det ærede Medlem.

Det ærede Medlem var dernæst, om jeg saa maa sige, ude med sin Lygte efter den almindelige kommunale Valgret. De Herrer Socialdemokrater tale om dette Spørgsmaal baade i Tide og Utide — mest i Utide for øvrigt. Almindelig kommunal Valgret er et Krav, som fra gammel Tid er Venstres, det er et Frihedskrav, som Venstre kendes ved. De Herrer Socialdemokrater kunne være ganske rolige, aldeles ubekymrede! Maaske der hist og her kan være enkelte Mænd, hvis Venstresind er saa slet funderet, at de blive bange for de Herrer Socialdemokraters idelige Raaben om denne Sag, men det store, langt overvejende Flertal, som har fylket sig under Venstres Fane under den lange, trælsomme Kamp, der har været ført paa den almindelige Valgrets Grund, været ført under Vilkaar, hvor den almindelige politiske Valgret var Kraften og Bæreevnen, var Maalet og Midlet — jeg siger, at dette store Venstre flertal taber ikke denne Sag af Hænde, og det Ministerium, som Venstre har Tillid til, det Ministerium, der er baaret frem ved den almindelige politiske Valgret, og som selv har sat den kommunale Valgret som Mærkesag paa sit Program, vil nok vide at bringe denne Sag frem, naar Tiden og Forholdene ere belejlige dertil. Stillingen er jo da i øvrigt heller ikke den, at der hersker en